

Závěrečný posudek školitele
MgA. Michaela Plachká

Těžiště tvůrčích zájmů Michaely Plachké leželo vždy jaksí „mimo“. Skladatelka intenzivně zakořeněná v širokém kontextu současných umění, těch vizuálních zejména, promítala interdisciplinární sklony do svých kompozic už jako bakalářská a magisterská studentka kompozice. Její bytostná potřeba zasazovat hudební kontext do kontextů vizuálních, pohybových, či zkrátka intermediálních, se poměrně záhy otiskla do formování základních tezí dizertační práce. Samotná práce na dizertaci, stejně jako sérií dizertačních kompozic, byla postupně prodloužená těhotenstvím, přesto se však doktorandce podařilo předložit velice koncizní dizertační text pojednávající tematiku, která doposud v domácím kontextu nebyla příliš rozpracována. Jedná se o oblast interdisciplinární tvorby, která bývá v německém kontextu zpravidla nazývána pojmem „Klangkunst“ a zjednodušeně řečeno označuje tvůrčí prolínání hudby a výtvarného umění. Zájem o německý diskurz přirozeně vyplynul i díky tomu, že se doktorandka na počátku svého doktorského studia s rodinou přestěhovala do Německa, kde od té doby žije. Domnívám se, že se jí v dizertačním textu podařilo na třech sondách do autorských světů tří německých skladatelů ukázat výrazné kontury, které obkreslují danou interdisciplinární oblast, přičemž je důraz kladen na výrazný kompoziční vklad všech autorů. Domnívám se, že skvělé jazykové dispozice doktorandky pomohly k pečlivému formulování a zejména převedení německého jazykového diskurzu do domácích pojmových reálií, což spolu s její analytickou částí považuji na největší přínos celé práce.

Její snaha o nahlížení pod pokličku cizích autorských světů (Christina Kubisch, Heiner Goebbels, Bernhard Leitner) je po celou dobu zároveň doprovázena intenzivní autorskou prací, která je interpretačně napojena především na soubor Konvergence. Jak Michaela sama poznamenává, její metoda komponování i autorská estetika byly v průběhu studia výrazně motivovány přesunem z prostředí českého velkoměsta na bavorský venkov. Proměna životního pocitu se výrazně otiskla i do proměny celkového zvuku jejích skladeb a jakéhosi zklidnění a ztišení. Zároveň je možné – domnívám se – vnímat odraz této životní změny i ve větší citlivosti právě vůči rozmanitým mimohudebním vazbám – jako kdyby určité ztišení vytvořilo prostor pro uvědomování si kontextů, na něž jinak možná nezbývá energie.

Doktorské studium Michaely Plachké bylo studiem jasně a cílevědomě směřovaným, studiem s jasnou kontinuitou a sebevědomým cílem. Michaela Plachká jej zakončuje jako vyzrálá tvůrčí bytost zakotvená v mezinárodním kontextu a já jí do dalšího tvůrčího směřování přeji od srdce vše dobré.

V Praze 7. září 2018

doc. Mgr. MgA. Michal Rataj, Ph.D.

